

Vooraf

Volgens het neoliberale denken zijn bezuinigingen op de kunsten een groot goed. Ze bieden volop nieuwe kansen voor particulier initiatief. Zo wordt voortdurend getamboereerd op een grotere rol van het bedrijfsleven. Wie dat waagt te betwijfelen is een zwartkijker en moet niet zeuren. De overheid bezuinigde 200 miljoen op de kunsten. De geldstroom uit de private sector daalde van 454 –vier jaar geleden- naar 287 miljoen in 2012. Deze daling komt vooral op het conto van ons bedrijfsleven: de bijdrage daarvan daalde in 2 jaar tijd met 172 miljoen. Maar kunstenaars, laat staan kunststudenten, mogen vooral niet politieke actie voeren van onze Rutger Pontzen (Volkskrant kunstjournalist). Van hem moeten zij hun mond houden en hun kunst het woord laten doen. Niki Johnson (US) heeft haar werk Eggs Benedict beschikbaar gesteld voor een veiling waarvan de opbrengst ten goede moet komen van de AIDS bestrijding. Het werk is een portret van Paus Benedictus, een soort mozaïek waarin 17.000 condoms zijn verwerkt. Wat zou onze Rutger daar nu van vinden?

Franciscus en Kampen

Ik was er om naar de Franciscus tentoonstelling te gaan kijken. Maar behalve in het stedelijk museum bleken er in het piepkleine oude centrum van Kampen, waar elk vijfde gebouw een kerkgenootschap lijkt te huisvesten dat afgesplitst is van het volgende of vorige, nog een paar locaties te zijn waar hoogwaardige exposities getoond werden.

Ook in de vroegere synagoge en de korenmarktpoort. In deze laatste worden enkele zwaar beschadigde, middeleeuwse beelden van deugden bewaard. Temperantia staat in het gezelschap van de grote Alexander en zijn al even grote Karel. Daar zag ik de fascinerende schilderijen van Aad Berlijn die vaak een element ontleent aan een klassiek werk en dat op zijn manier verwerkt. Bij het afgebeelde werk is dat het zilveren lichtlijntje om de hoofden van de figuren; ontleend aan een schilderij van Aert van der Neer uit 1645. De begeleidende tekst maakt het wel heel spannend. “Het beeld van de twee mannen, donker en alleen de contouren zichtbaar, maakt de spanning tussen hen beiden voelbaar en blijft boeien...” De titel van het werk is ook nog eens *Het Gesprek...* Zo’n tekst kun je Queer lezen; of dat ook de bedoeling van Berlijn was weet ik niet. In de synagoge ook al zulke mooie, nu vette, landschappelijke, schilderijen van rommelplekken. En dan was er “*Naar Memling*” met het werk van Franciscus en Franciscus. Dat werd ineens een elegant maar wel erg luchtig toetje. Ik denk dat ik de exposities in de verkeerde volgorde zag. Nog tot 16 juni. Meer: www.stedelijkmuseumkampen.nl.

Female Power

Op de laatste dag van deze expositie is er op 20 mei om 14 uur *Life would be less drama, if you would love me in Pajamas*, een performance van kunstenaar Melanie Bonajo, die ook zelf deelneemt aan de tentoonstelling *Female Power*. Maar voor het zover is moeten we nog even aan het werk. Op 16 mei is er *Nieuw Zog. Matriarchale Visioenen* een symposium over

de ideeën achter de stroming in de feministische kunst waaraan Female Power gewijd is. Met Mirjam Westen (curator, mmka), Mathilde ter Heijne (matriarchaat, uni Kassel), Geertje Mak (corrigeren geschiedschrijving, uni Nijmegen), Marco Pasi (esoterie, UvA), Liedeke Plate ("herschrijven", genderstudies Nijmegen). Toegang Eu 5,-. Meer info en aanmelden Zog: www.mmkarnhem.nl. De performance is gratis toegankelijk.

Veel –archeologische- aandacht voor vrouwelijke godinnen is er op twee tentoonstellingen die nog de gehele zomer te zien zijn. Women for all seasons. Het beeld van de vrouw in de oudheid. Tot 25 augustus: www.allardpiersonmuseum.nl. Divine Surprise. Het vrouwelijke in God. Ook tot 25 augustus: www.bijbelmuseum.nl. De veel te stille kracht achter al deze initiatieven: www.femartmuseum.com

Number Six

We moeten echt weer eens naar Düsseldorf. De Julia Stoschek Collection pakt namelijk weer uit. Geïnspireerd op de film *Flaming Creatures* van de hier al vaker gememoreerde Jack Smith (1932-1989). Deze film uit 1963, die grotendeels op You Tube te zien is, wordt wel beschouwd als het toonbeeld van Camp en zou Susan Sontag geïnspireerd hebben tot haar beroemde essay. Uit alle hoeken van de Stoschek collectie is materiaal vergaard om het begrip Camp in zijn huidige Nachwirken te onderzoeken. De verhouding van HET subject tot ZIJN lichaam staat centraal. Werk van Bruce Nauman die zichzelf als drager van verf

toont of Paul McCarthy die zijn lichaam gebruikt als instrument waarmee verf wordt overgedragen. Ook de invloed op meer hedendaagse kunstenaars als Mike Kelley en Ryan Trecartin wordt getoond. In een fraai stukje in *MetropolisM* karakteriseert Alexandra Landré die laatste als Camp on Speed. Ze schrijft verder. "Toch wil het geen kunsthistorisch verantwoorde tentoonstelling zijn, maar een associatieve schets van het begrip Camp en de (soms onverwachte) manier waarop het verschijnsel zich manifesteert in de actuele kunst. De over-esthetisering, de overheersing van seks en geweld en de kitscherige DIY-look hebben een beklemmend effect. *Flaming Creatures* is aantrekkelijk en afstotend tegelijk en raakt zo de zenuw van Camp." (*MetropolisM*, no. 1, 2013, p.85). Zelf vroeg ik me af of er nooit eens potteuse kunstenaressen zijn geweest die zich onze Camp feministisch hebben teruggepakt. Camp is per slot appropriation... Nog tot 1 juni. Meer: www.julia-stoschek-collection.net.

In-Discipline

In het Roermondse filiaal van het Bonnefanten gaan verschillende kunstenaars de confrontatie aan met de installatie die Atelier van Lieshout speciaal voor deze plek ontwikkelde *Bonnefantopia*. In het werk van van Lieshout verschuift de aandacht van reflecteren op de kunst zelf naar aandacht voor het menselijk lichaam. "Mijn werk gaat over leven, dood, geboorte, een beetje seks." Een beetje, het blijft Roermond, hè. Het gaat om een soort wooneenheid voor de moderne alleenstaande: geheel zelfvoorzienend. Enerzijds de strikte discipline en constante herhaling (hapje, haltertje, hoopje) en anderzijds de afwezigheid van discipline en moraal. De installatie heeft behalve een hoog sportschool gehalte ook de sm geïnteresseerde het nodige te bieden. Toch heeft *In-Discipline* uit Queer oogpunt op het eerste oog niets interessants te bieden terwijl *Bonnefantopia* daartoe wel uitnodigt. Het filiaal is gevestigd in de ECI cultuurfabriek, een geweldige instelling op een rommelplek in Roermond. Ben benieuwd wat daar de komende jaren gaat gebeuren. Nog tot 23 juni. Meer: www.bonnefanten.nl en www.ecicultuurfabriek.nl.

Naughties

“Take a look at my naughties” is een expositie van kleine beeldjes van de Afrikatopische kunstenaar Jimmy “Wordsworth” Rage die niet alleen als beeldhouwer actief is maar ook als schilder (tussen Basquiat en Dumas) en ook als dichter, schrijver en musicus. Zijn kleine beeldjes doen denken aan de beeldjes die nu in grote getale in Afrikaans toerististan geproduceerd worden. Ze zijn er als het ware het kunstzinnige neefje van. Zijn figuurtjes zijn als het ware een vooroudercult waarmee de beeldenmakers van vroeger geëerd worden. Al zijn werk weerspiegelt de wonderlijke zigzag wegen die de verbeelding gaat. De fysieke zwerftocht levert stof voor kunst en verhalen (“nations are narrations”) en moet uiteindelijk een eigen wereld en identiteit opleveren of het bewustzijn dat de reis het thuis is en je identiteit een fluidum dat in voortdurende wisselwerking met de ander en je omgeving bestaat. Oef. Tot 2 juni in Amsterdam. Meer: www.cncpt13.com en www.koolboom.nl.

Pride Photo Award

De derde editie van deze wedstrijd is van start gegaan. En de paradox is kennelijk nog niet opgelost. Het thema is “*Extremely Normal*”. Eerst heet het. “Het thema daagt de deelnemers uit om in plaats van de extravagante stereotypes juist het alledaagse van de lesbische, homoseksuele, biseksuele en transgender (LHBT) gemeenschap te portretteren.” En men verwijst verwijtend naar de media (het adjectief heteroseksueel wordt niet gebruikt, waarschijnlijk met opzet, want de homomedia zijn natuurlijk geen haar beter) die –gatver- “extravagante foto’s” maken van –daar zijn ze weer- “de drag queens, halfnaakte dansende mannen op een boot.” Ik denk overigens niet dat het bezwaar zit in het dansen en de boot, of de vertrutting is wel erg ver doorgeslagen. En dan volgt: “De uitdaging van dit jaar is dan ook om buitengewone foto’s

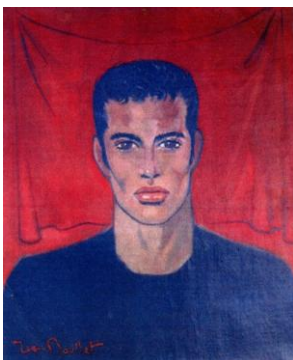
te maken van gewone mensen”. Daarmee is natuurlijk niets mis. Maar het is wonderlijk hoe men zich in deze bocht blijft wringen: oefening baart kunst, zullen we maar zeggen. Hopelijk trekken de fotografen en de jury zich niets aan van het perspraatje en nemen ze “extremely normal” met een zwierige korrel zout. Inzenden tot 31 mei:

www.pridephotoaward.com/contest. Daar ook meer informatie over de diverse categorieën.

Het Leslie Lohman Museum voor gbltq art attendeerde me op **nog een foto wedstrijd** die voor ons interessant is. Voor de vierde keer organiseert het tijdschrift *Next* een fotowedstrijd. De foto’s worden gepubliceerd in het Gay Pride nummer dat 21 juni verschijnt. De selectie vindt plaats door een tienkoppige jury. Behalve publicatie in het blad volgt er ook een expositie in het Leslie Lohman. Inzenden kan tot 30 mei. Meer informatie op:

www.nextmagazine.com/content/next-magazine-photo-contest.

Passion et Subversion

Galerie au Bonheur du jour in Parijs heeft weer een expositie met werk van de merkwaardige figuur Jean Boulet (1921-1970). Zij toont nu een 200 (!) tekeningen, schilderijen, boeken en geschriften uit de periode 1940-1958 van deze kunstenaar die zich “*peintre de la Beauté Masculine*” noemde. En rondlezend over deze Jean Boulet hoor je hem allengs die hoofdletters ook Uitspreken. De eigenaar van de Galerie, Nicole Canet, die ook een boek uitgeeft gewijd aan de kunstenaar, spreekt over hem als een *personnage sulfureux*. Jean Boulet illustreerde werk van Verlaine, Edgar Allan Poe en Boris Vian en verkeerde met Franse culturele grootheden als Edith Piaf en Jean Cocteau, maar ook met een dwaalgast als

Kenneth Anger (portret). Van 15 mei tot 20 juli. Meer: www.aubonheurdujour.net. Het gelijknamige –gebonden- boek telt ruim 300 pagina's, meer illustraties, bestrijkt ook de jaren tot 1969 en kost een lieve duit (68 Eu) maar dan heb je ook wat: isbn 978-2-9532351-6-6. Met dank aan M. Hafquampes.

Lost & Found

De in de vorige GLIMP! vluchtig gesignaleerde expositie over de T in HLBTQ in de Amsterdamse boekentoren blijkt toch wel iets meer om het lijf te hebben. De representatie van transgenders, hun/haar kronkelwegen tussen verdrukking en verlangen en de keuzes die kunstenaars daarin maken is rond drie thema's in beeld gebracht. "Ondergesneeuwde verhalen" (zie ook *Transformation und Rollenspiel*), "Surplus aan Creativiteit" (zie ook: *Obsidian*) en "Vinden en documenteren" (zie ook: *Breakfast en Nefandos*). Van Manuel Ricardo Garcia zijn er portretten van transmannen die hij op een wereldreis ontmoette. Nog te zien tot 21 juli. Meer: www.ihlia.nl. En voor het programma van het transgender filmfestival – 8 tot 12 mei-: www.transcreen.org

Pride België

In het kader van de Belgische Pride (Brussel, 18 mei) organiseert het Luikse hltq centrum tijdens de regenboogweken een expositie met schilderijen van Annick Dubisy en sculpturen en keramiek van Henri Dujardin, alias Blasius. Tot 18 mei –niet in het eigen pand maar in: MAC, Hors Chateau 7. Daar ook geeft Bernard Talmazin 17 mei (19.30u) een lezing "Le nu dans l'art du XIXe siècle". Toegang gratis. Meer: www.alliage.be. In Galerie Double One de expositie *Love-o-matic* met fotografie van Michael Sharkey. Opening 3 mei (17u) in aanwezigheid van Sharkey. Tot 31 mei. In het regenbooghuis *Piep Art* met Catherine Cox. Zij maakt prentbriefkaarten op maat met "vintage" postzegels. Onder het motto "Love for all pieple": www.facebook.com/artofthepiep. Meer: www.rainbowhouse.be. En in Galerie Emilie Dujat is een expositie met de titel "De man, zijn identiteit, zijn macht, zijn charme en gevoeligheid". Dit is de eerste expo in vijf jaar van de galerie en je zou je kunnen afvragen waar ze de afgelopen jaren gezeten heeft?. Overigens kun je die vraag ook stellen aan de twintig internationale kunstenaars die zich bij het vernemen van dit thema ook niet even achter de oren hebben gekrabd. Meer: www.galerieemiliedujat.com. Op www.thepride.be is een zeer rijk programmaboekje te downloaden.

Transformation und Rollenspiel

Bij deze Queer expositie in de Sammlung Prinzhorn van de universiteitskliniek van Heidelberg staat het werk centraal van Ovariaci. Zo noemde de Deense schilder Louis Marcussen (1894-1985) zichzelf, in het dialect van Jutland. In algemeen beschaafd, normaal Deens: overtossi. Zeg maar de opperzot. Hij zat 56 jaar vast in een psychiatrische inrichting waar hij zijn leefomgeving decoreerde. In dat werk hield hij zich bezig met het thema transformatie en zijn verlangen zelf van het andere geslacht te zijn. Zo maakte hij o.a. van papier maché poppen van zichzelf en zijn gewenste sekse. Hij castrerde zichzelf en hoopte zo zijn verlangde overgang van man naar vrouw vorm te geven. Zijn werk wordt geflankeerd door werk van andere patiënten –uit verschillende kliniekverzamelingen- die zich in hun creatieve werk bezighielden met geslachtsverandering of tweeslachtigheid. Het werk van de patiënten van toen wordt gecomplementeerd met werk van de hedendaagse fotograaf Onno Ludwig die portretten van zichzelf in verschillende geslachtsrollen maakte. Nog te zien tot 4 augustus.

Meer: www.prinzhorn.ukl-hd.de. Meer exposities van deze bijzondere foto op www.ono-ludwig.de.

Geraniums

Gewone bijzondere mensen, dus. *Weg met de geraniums* is de titel van een foto expositie van Leo van Adrichem. In het kader van de roze weken op en bij gelegenheid van het lustrum van de Radboud Universiteit. Portretten van HLBTQ Senioren met kleine profielen waarin hun activiteiten en levenshouding geschetst worden. Een leuk stel *grey panthers* bij elkaar in de hal van het universitaire sportcentrum. Een project dat tot stand kwam met steun van de roze 50+ groep van ANBO/COC. Tot en met 15 juni: Heyendaalseweg 141, Nijmegen. Geen site ;-)

Queerussia

Op 7 mei is de Poolse geleerde en lhbtq activist Tomasz Kitlinkski te gast in Amsterdam. Hij geeft er een laging: "Art as activism and hospilatity: pussy riot, femem and other LGBTQ art". Kitlinkski analyseert daarin de recente golf van homofobie in Polen en Rusland en de acties die hiertegen gevoerd worden. Hij was o.a. betrokken bij recente internationale groepsexposities als *Love is Love, Art as LGBTQ Activism: from Britain to Belarus* (2011) en *Civil Partnerships, Queer and Feminist Art and Activism* (2012). In zijn analyse bekijkt hij hoe deze kunst met Queer visibility de normale openbaarheid verqueert. Hij pleit daarbij voor het inzetten van "riots of hospitality". Wat dat zijn hoop ik zelf ook nog te ontdekken. Op 9 mei, 20u: www.debalie.nl.

Tijdens mijn bezoek aan Roermond was het eigenlijk de bedoeling daar een fiets te huren en naar Thorn te fietsen. Een piepklein schattig toeristendorp dat ooit een nonnendictatuur was. In het gemeentemuseum is daar nl. de expositie *Russian Soul* die de *Kunst van een onderdrukte generatie* toont. Kunst uit de Russische ondergrondse van de post Chroestjev jaren –onder de dictatuur van Stalin was zelfs de ondergrondse onbestaanbaar-. Oppositionele kunst, aanvankelijk wars van politiek, waarin toch langzaamaan kritiek op het sovjet systeem naar voren komt. Werk uit de Quaedvlieg collectie. Ik laat het even bij een signalement en hoop op een verslag van een van de lezers. Tot 18 september. Meer: www.museumhetlandvanthorn.nl.

In Galerie Mooiman gaat deze maand de expositie *Queerrussia* van start. Leuk dat ook het werk van de eerder in GLIMP! besproken kunstenaar Alexander Kargaltsev, een van de homoseksuele vluchtelingen, die nu in de USA asiel gekregen heeft, te zien zal zijn.

Er bestaat een officiële –uiteraard met overheidsgeld gefinancierde- organisatie die het Ruslandjaar begeleid. Er is een fraaie site waarop een overzicht geboden wordt van de ruim 200 activiteiten. Dat niet bij elk van die activiteiten aandacht besteed kan worden aan de toenemende homofobie in Rusland begrijp ik best. Maar u raadt al waar ik heen ga. Op deze

site wordt geen enkele aandacht besteed aan *Queerrussia*. De expositie *From Russia with Art* die op 17 mei in Haarlem van start gaat wordt er keurig vermeld. Zoek maar eens met de term homoseksualiteit op de site www.nlrf2013.nl en je krijgt een treffer waarin Frans Timmermans aan het woord komt over de mensenrechten. That's all folks!

Van 15 tot 18 mei is er in St Petersburg een bijeenkomst van het *International Legal Forum*. Tot de gedelegeerden waarmee gepronkt wordt (allemaal mannen!) behoort ook onze Ivo Opstelten. Tot de onderwerpen horen *Problems of Reforming Russia's Civil Code in the Context of the Modern Civil Rights of European States*. En ook interessant lijkt me de bijeenkomst: *Legal Aspects of Problems of Sacrilege in Art*. De homofobe religieuze terreur is geloof ik nog nergens strafbaar... In die zelfde week is er in Moskou een congres over de relatie *Rusland Nederland van de 17-20^e eeuw*. Daar zullen ook actuele kwestie en beeldende kunst besproken worden. Het zal me benieuwen.

Obsidian

“Mit der Ausstellung führt Marta Herford in eine Welt zwischen Rosafarbenen Licht und schwarz getränkten Schatten, zwischen Leidenschaft und Kälte, zwischen einem glühenden Leben für die Kunst und den dunklen Winkeln einer niemals abgeschlossenen Identitätssuche.” In het aprilnummer van *Zeitkunst* perst “zk” er zo nog een paar zinnen uit waar niet tegenop te vertalen is... Besproken wordt een expositie van Eva en Adele. Een Duits stel dat bekender is vanwege haar extravagante, *rosaroten und schrillen*, optredens dan van de boodschap die ze als kunstenaarstweeling te verkondigen heeft. De getoonde werken (aquarellen en tekeningen) bieden voor het eerst een intieme blik in de weg die bewandeld moest worden voordat Eva als vrouw erkend werd: “TSG 1”. Nog te zien tot 26 mei. Meer: www.marta-herford.de.

Qrowdfunding

'Dianna - Every Day is Dressed Up' het fotografieproject van Sander Marsman is erin geslaagd voldoende fondsen te werven. Hij laat weten dat het boek nu gedrukt kan worden. Wordt vervolgd, zie: www.sandermarsman.com. Het project *woman* van Kiki Knegtering en Luca Verschuuren heeft 30 % binnen en nog ongeveer drie weken om de resterende 4000 euro binnen te krijgen: www.voordekunst.nl/vdk/project/view/776-woman. Zelfs Erwin Olaf moet tegenwoordig met de hoed rond. Hij wil liever vrij werken in plaats van in opdracht en zoekt financiering voor een speelfilm. Op de buitengewoon smakelijke site www.erwinolaf.com is hierover echter helemaal niets te vinden. Bij Ten Haaf heeft de Franse kunstenaar Thomas Mailaender zijn eerste Nederlandse expo. Deze grappenmaker is beslist Queer te lezen (Duchamps urinaal laat ook hier zijn sporen na). Maar in dit verband past zijn serie *Sponsoring*. U kent ze wel die foto's waarop een trotse bedrijfsfunctionaris een bovenmodel check uitreikt aan de vertegenwoordiger van een goed doel. Hij manipuleerde een aantal van het net geplukte juichfoto's en plaatste zichzelf in de positie van de begunstigde. You wish! Nog tot 1 juni: www.tenhaafprojects.com.

Bob Mizer was een onvermoeibaar fotograaf vooral bekend geworden door zijn *beefcake* fotografie, het *American Model Guide* en het *Physique Pictorial Magazine*. Dus ook zeer bedreven in het in piepkleine posing pouches wurmen van stevige jongelui en het ontwijken van de alomtegenwoordige

censuur in het Vrije Westen van de USA van de jaren vijftig. In de USA heeft de Bob Mizer Foundation de fotografische nalatenschap van deze pornograaf onder haar hoede. Zij heeft via *Kickstarter* net met succes een fondswerving campagne afgerond om het negatievenarchief dat maar liefst een kwart miljoen exemplaren omvat een veilig opgeborgen toekomst te bezorgen. Doel was het ophalen van \$ 8000 voor nieuw opbergmateriaal. Er

werd \$ 12.000 binnengehaald. Uiteindelijk is het de bedoeling het archief on line toegankelijk te maken. Daarvoor is natuurlijk nog een veelvoud nodig. Meer info op de site waarop ook een donatieknop te vinden is: www.bobmizer.org.

Nefandus

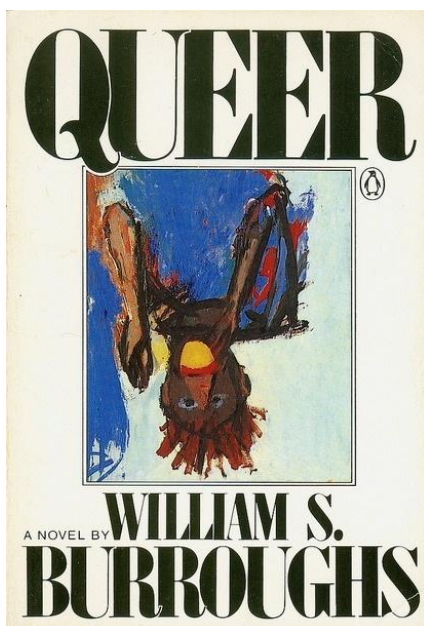
Een man vaart in een kano op een Columbiaanse rivier naar de Caraïbische zee. Hij vertelt verhalen over *pecados nefandos*, het crimen nefandum, sodomitische vuiligheden. Tijdens de *conquista* gebruikte de Spaanse veroveraars seksualiteit als een middel om hun dominantie op te leggen. Verkrachting van vrouwen. Van de precolumbiaanse homo-erotische tradities is niets en van de uitroeiing ervan door de katholieke

Spanjaarden weinig bekend. Toch worden die verhalen nog steeds verteld, van generatie op generatie. In veel van zijn werk behandelt Carlos Motta thema's uit de Queer art. Zo doet hij in het project *Gender Talents* onderzoek naar transgenders. Nefandus wordt getoond in het kader van van het LOOP festival in Barcelona maar wel in Galerie Filomena Soares in Lissabon. Op 23-25 mei: www.gfilomenasoares.com.

Secrets

Secrets, Loss, Memory and Courage: Works by Gay Male Artists. Aanleiding voor deze expositie is een recente schenking ter nagedachtenis van de gay schrijver (*Borrowed Time*) en activist Paul Monette (1945-1995) die studeerde aan de Phillips Academy waarvan de galerie deel uitmaakt. De donatie werd gegeven naar aanleiding van de 50^e reünie van zijn klas. Uit deze donatie en de vaste collectie van de galerie is de tentoonstelling samengesteld. Zij weerspiegelt de strijd voor en de toenemende culturele acceptatie van homoseksualiteit. Nu ja. Onderdeel van de expositie is de film *Fire in my belly*, van David Wojnarowicz, die nog in 2010 verwijderd moest worden van een expositie in de National Portrait Gallery. Nog tot 31 juli. Meer: www.andover.edu/museums/addison.

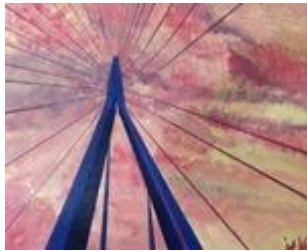
Wilde William

In Hamburg is momenteel een omvangrijk retrospectief (**Retrospektive**) van het werk van William S. Burroughs (1914-1997). In Nederland was Burroughs vooral bekend van stoute boeken. Zoals *Anders*, een wel heel brave vertaling van de oorspronkelijke titel *Queer*, dat toen echt alleen maar vreemd of flikker betekende... In zijn wereld moet de vrijheid komen van de onmaatschappelijken: niggers, junken en jawel flikkers zijn de *Wilde Jongens* die zijn boeken bevolken. Ze scheppen voorsnog geen nieuwe wereld maar verzetten zich tegen de vastgeroeste oude verhoudingen, die met geweld afgebroken moet worden. Van Marx heeft hij nooit gehoord. Zijn *Wilde Jongens* voeren wel een strijd maar het is nog maar de vraag is of die ooit tot een Queer Nation zal leiden. Hij was daarvan een voorstander en werd dan ook geadopteerd als de geestelijk vader van de *radical faeries*. Een radicale stroming in de Amerikaanse hltbq beweging die het vestigen van Queer vrijhavens wil bevorderen

waarin homomannen alvast een Queer paradijsje kunnen oefenen. De huidige herwaardering van Burroughs geldt –niet helemaal onbegrijpelijk, vrijwel alleen- zijn beeldend werk. In de Hamburgse tentoonstelling wordt ook getoond dat hij daarin –met zijn collage technieken, die hij ook in zijn literaire werk toepaste- een van de voorlopers van de pop art is geweest (oa Rauschenberg). Tot en met 18 augustus: www.sammlung-falckenberg.de/besuch. Voor wie niet genoeg kan krijgen van deze gender anarchisten: op 15 juni opent een expositie van Genesis Breyer P-Orridge S/he is her/e in het Warhol museum (www.warhol.org). Meer in volgende GLIMP!

De Zwaan

Kan abstracte kunst Queer zijn? Dat is een vraag waar ik al een tijdje mee stoei. Misschien speelt mijn preoccupatie met dit vraagstuk mij parten maar in het nieuwe werk van de Rotterdamse dichter en kunstenaar Jet Valk (Deventer, 1960) heb ik weer een puzzelstukje gevonden. Zij heeft de Zwaan, Rotterdams iconische brug, als uitgangspunt genomen voor een hele serie schilderijen. De brug is losgemaakt uit zijn landschap, ontdaan van zijn figuratieve context, tot kleurig lijnenspel geabstraheerd. Is hier meer aan de hand dan esthetisch plezier? Of draaf ik nu door? Van 3 mei tot 31 juli in Restaurant Manu in Arnhem. Meer: www.manu.nl.

Dazzling Dancing Beats

Kent Monkman is een Canadese kunstenaar met een Cree afkomst. Niet verwonderlijk dat zijn werk veel te zien is op expo's met "indigenous" of "contemporary native" art. Maar hij maakt wel iets anders dan spranklend dansende kraaltjes. "Monkman employs honour, irony and subversive wit, not to mention a fearsome technical mastery, to reimagine a 19th century Canadian frontier in which the red men get the jump –quite literally- on the white men." Aldus de Winnipeg Free Press. Ik kwam hem op het spoor via het Leslie Lohman museum voor gbltq art. Meer over hem –en zijn enorme expositieprogramma, te veel om hier op te noemen-: www.kentmonkman.com. Hij wordt in Europa vertegenwoordigd door Galerie Florent Tosin in Berlijn.

States

In de etalage galerie van het Leslie Lohman in New York exposeert de Engelse fotograaf Jacob Love. Hij probeert in zijn werk zijn modellen zodanig te portretteren dat hun coming out niet een eenmalige verandering van positie is maar een proces dat een voortdurend verschuiven van de relatie met de omgeving inhoudt. In zijn beelden denkt hij dat te kunnen realiseren door te spelen met licht en schaduw. Queer is voor hem vooral een voortdurende verandering, differentiatie die tot een singuliere en unieke houding ten opzichte van de omgeving leidt. Nog tot 21 juni: www.leslielohman.org. En www.jacoblove.net.

What's for Breakfast

Ace Morgan exposeert bij de Strange Loop Gallery (ofwel het *Bureau of General Services-Queer Division*, opgericht nadat de Vrolijks van New York failliet gegaan waren). Hij komt uit San Francisco en volgt in zijn foto's de lgbtq beweging de West Coast Music- en daarvan vooral de *punkscenes* (bestaat die nog en in meervoud??). Hij is een ruim gepubliceerd fotograaf die vaak in de prijzen is gevallen en al even ruim geëxposeerd heeft. Hij beschouwt zich als *FTM*

(female-to-male) transgender artist en werkt momenteel aan een boek dat een beeld moet geven van de afgelopen 26 jaar van zijn loopbaan. Zijn expositie in New York heeft hij kunnen financieren met een succesvolle fundraiser via Kickstarter. Opent 9 mei (18u), hij geeft een lezing op 12 mei en de expo is te bekijken tot 31 mei: www.strangeloopgallery.com en www.acemorganphoto.com

Street Life

Foto's van New Yorkers in hun dagelijkse doen en laten... Bijzonder? Ja, want het gaat om foto's uit de decennia rond 1900. Het gaat om de eerste niet geposeerde foto's. En het gaat om foto's van gewone mensen, verse immigranten in hun dagelijkse gedoe. En de foto's werden genomen door Alice Austen (1866-1952). Opgegroeid in een gegoed milieu voor een leven van leisure wijdde ze zich aan haar passies. In 1899 ontmoette ze haar levensgezel Gertrude Amelia Tate met wie ze in 1917 ging samenwonen. Met de beurskrach van 1929 kwam een einde aan haar fortuin.

In 1950 was alles op en kwam ze in het armenhuis terecht. Een jaar voor haar dood werd ze herontdekt. Dankzij de opbrengst van de 8000 foto's in haar archief kon ze het laatste jaar van haar leven nog in een verzorgingstehuis doorbrengen. Haar vroegere huis is nu een heritage site en herbergt het Alice Austen Museum. Daar was toen wel geld voor. De expositie is te zien tot 30 mei. Meer: www.aliceausten.org.

Lievelingen

Op und Pop, Amerikaanse experimentelen na 1960 –in Stuttgart-. Nog tot 16 juni: www.staatsgalerie.de. *American Idols. Von Basquiat bis Warhol*. Dat zegt genoeg. Tot 13 oktober in Ulm: www.kunsthalle-westhaupt.de. *Tijdloos/Eigentijds* in Amersfoort. Hedendaagse kunstenaars geïnspireerd door oude meesters. Met o.a. Magriet Smulders. Tot 2 juni: www.museumflehite.nl. *Emotions* overzichtsexpositie van Erwin Olaf in Lyon. Tot 30 juni, meer: www.lasucriere-lyon.com. Erwin Olaf geeft 7 juni een lezing tijdens het Mullsjö International Photo Festival. Hij exposeert er ook: www.mullsiophoto.se. En tot 30 juni is werk van hem te zien in de *Wereldschatten* tentoonstelling (in een adem met Cicero –toe maar-) in de Lakenhal in Leiden. Leuk filmpje: www.youtu.be/vsWOkAkYtVU. Een fotoproject als een 19^e eeuwse roman; bijna 300 nieuwe *LONDON PICTURES*. Gay en Straight. En hartstikken Queer want gemaakt door Gilbert en George. Nog tot 30 juni in Duisburg: www.museum-kueppersmuehle.de. Natuurlijk een speciale catalogus. Eu 27. Isbn: 978-0-903696-46-3. Laatste kans: grote overzichttentoonstelling *The Fashion World of Jean Paul Gaultier* nog tot 12 mei in Rotterdam: www.kunsthall.nl.

Helm de Laat, 29 april 2013

In de komende GLIMP! zal ik o.a. het tijdschrift *The Art of Man* bespreken. Het is een echt Amerikaans tijdschrift dat geheel in de traditie van de gay art staat. Het tijdschrift is wordt uitgegeven door Firehouse Publishing dat ook kunstboeken produceert volgens dezelfde filosofie. In Nederland is het verkrijgbaar bij Galerie Mooiman. Eu 17,50 (incl. verzendkosten). Meer: theartofman.net/.

